

Dansk musikliv i livsfare

Af Dina Gelfer-Jørgensen, formand for Dansk Amatørorkester Samvirke

Det danske musikliv er ved at smuldre. Dagens debat tyder på, at politikerne overser, at de er i gang med at ødelægge det klassiske musikliv, som er bygget op igennem hele det 20. århundrede.

Flere partier taler for, at der øst for Storebælt kun skal være nogle få eliteorkestre samlet under Det Kgl. Teaters ledelse. Men hvis man nedlægger eliteorkestre for at fokusere på nogle ganske få, er der om få år sikkert ikke nogen danske musikere tilbage i orkestrene.

Musiklivet består ikke kun af eliteorkestrene og deres publikum. Det er en sammenhængende helhed af professionelle orkestre, musikkonservatorier, musikskoler - og amatørmusikken. Hvis man skærer et sted, får det konsekvenser for hele området, og det vil være meget vanskeligt at genopbygge det klassiske musikliv, hvis det først har lidt skade.

Det kræver både tid og vedholdenhed at lære at spille et instrument godt nok til at spille i et orkester, og man skal starte tidligt. Men hvor skal børnene og de unge få lysten fra, hvis ikke fra de gode koncertoplevelser? Det er vigtigt at have rollemodeller. Det kender vi også fra sportens verden.

Her gør Copenhagen Phil et stort arbejde. Trods navnet er det et orkester for hele landsdelen. Hele sommeren er orkestret selvfølgelig forpligtet som Tivoli-orkester, men resten af året rejser de rundt på Sjælland, ikke kun med de store koncertprogrammer, men også i mindre ensembler, hvor de kommer publikum i møde og giver børn og deres forældre et indblik i en verden, som de måske ikke ville stifte bekendtskab med ellers.

På samme måde fungerer DR Symfoniorkestret som et nationalt orkester, der er i stand til at betjene hele landets befolkning i kraft af de mange transmissioner af koncerter, både i radio og TV. Mister orkestret sin tilknytning til DR, bliver det et rent københavnerorkester, og publikum i provinsen mister endnu en mulighed for at møde den klassiske musik.

Fjerner man professionelle orkestre, har man ikke brug for at uddanne lige så mange orkestermusikere. Når man ikke skal uddanne så mange orkestermusikere, kan man lukke flere konservatorier. Men konservatorierne uddanner også lærere til musikskolerne.

Det er vigtigt, at mange børn lærer at spille og synge, også selvom de ikke bliver orkestermusikere. Musik bygger bro mellem mennesker, og de børn, der får gjort musikken til deres hobby, får glæde af det hele livet som amatørmusikere, og de bakker op om eliteorkestrene, når de bliver voksne.

Musikskolerne fremmer i øjeblikket musikudøvelse i alle genrer, men hvis man mangler lærere i et musikinstrument, forsvinder instrumentet lige så langsomt fra overfladen. Mandolin-orkestrene oplevede dette: Man fjernede muligheden for at uddanne musikere i mandolin på konservatorierne for år tilbage, og i dag er det stort set ikke muligt at gå til mandolin i Danmark. Faget er forsvundet. Samtidig kan man frygte at interessen blandt eleverne forsvinder, hvis der ikke er en professionel elite at se op til. Enhver ved, at flere børn begynder at udøve en bestemt sportsgren, når

Formand

Dina Gelfer-Jørgensen
Slangerupgade 21, 1.th
2200 København N
Tlf.: 2425 7932
formand@daos.dk

Næstformand

Knud Ebbesen
Egebakken 12
3480 Fredensborg
Tlf.: 4034 3531
knae@daos.dk

Kasserer

Pia Sverdrup-Jensen
Nærum Vænge 140
2850 Nærum
Tlf.: 3086 8639
kasserer@daos.dk

Nodeservice

DAOS Nodeservice
Teglgårdsvej 135
3050 Humlebæk
Tlf.: 6178 8408
nodes@daos.dk

Sommerstævnet

Connie Wilhjelm
Strandgårds Allé 56
3600 Frederikssund
Tlf: 4244 2549
stave@daos.dk

elitesportsfolkene brillerer. Sådan er det også inden for musikken, og det er ikke nok, at vi kun uddanner nogle få talenter til at blive gode nok til eliteorkestrene, ligesom det ikke er nok kun at lade de få spille fodbold, som senere skal være professionelle.

Derfor: Hvis der kun fokuseres på ganske få eliteorkestre i københavnsområdet, så varer det ikke længe, før vi ikke har danske musikere, der er dygtige nok til at spille på det højeste professionelle niveau. Så må vi hente udenlandske musikere til orkestrene, og til sidst er det nemt at lukke og slukke for den sidste rest af klassisk musikudøvelse i Danmark.

Og hvad så, vil nogle politikere måske spørge: De vil argumentere for, at vi ikke har råd til at opretholde vores velfærdsstat, hvis vi skal være så ekstravagante at støtte et klassisk musikliv. Men hermed svigter de hele grundtanken med velfærdsstaten: At den økonomiske tryghed er en forudsætning for borgernes eksistentielle og kulturelle udfoldelse, der skal medvirke til at udvikle og opretholde et fælles kulturelt værdigrundlag. Pengene er med andre ord kun et middel, ikke et mål i sig selv.

Et udbredt og rigt musikliv er vigtigt for vores demokrati. Måske skulle politikerne i stedet overveje at tilføre flere midler til musiklivet. Det vil styrke de danske traditioner, og dermed behøver vi ikke være så bange for fremmede kulturer: Med en stærk dansk kultur er der også plads til andre stærke kulturer, og det vil i længden gavne det danske demokrati.

Vores politikere bør overveje en ekstra gang, om ikke de er ved at nedbryde vores evne til at forstå os selv som nation. Vores selvforståelse forsvinder i takt med at man fjerner vores kulturelle traditioner. Og hvem ønsker det?